

AKADEMISK SPRÅK OG SKRIVING

Det akademiske språket er viktig for å kommunisere den fagkunnskapen vi sitter på. Det finnes ikke et «riktig» akademisk språk. Som med språklig variasjon i det norske språket, finnes det også ulike uttrykksformer i det akademiske språket. Det er rom for å ha sin egen stil innenfor akademisk skriving, noen skriver mer formelt og «passivt» enn andre osv., men det finnes noen generelle tips som de fleste kan dra nytte av.

Bruken av «jeg» i akademiske tekster er omdiskutert, men de fleste vil være enige om at det går fint an å bruke jeg-form i innledninger og konklusjoner.

I denne oppgaven vil det bli drøftet...

versus

I denne oppgaven vil jeg drøfte...

Å skrive i jeg-form kan misforstås om det ikke er et klart skille mellom det «personlige» jeg og det «profesjonelle» jeg-et. I eksempelet ovenfor kan man se at «jeg» er brukt på en profesjonell måte, nemlig i sammenheng med ord som *drøfte*, *redegjøre*, *argumentere*. Personlige ord inkluderer *tro*, *synes*, *tenke*, *føle*, og *mene*. Det kan hjelpe å skille mellom vårt eget «private» språk og vårt «profesjonelle» akademiske språk, og bruke det profesjonelle i oppgaveskriving.

I tillegg til bruken av «jeg» er måten man formulerer seg på viktig. Det muntlige språket henger sammen med det private, og akademisk språk med det profesjonelle.

Muntlig: Demokratier er folkestyre, individuelle rettigheter, frie valg og flertallsstyre og jeg mener demokrati er det beste.

Akademisk: Et demokrati er en styreform som kjennetegnes av folkestyre. En del av visjonen til denne styreformen er at folket opprettholder og videreformidler den demokratiske modellen i gjennom fundamentale individuelle rettigheter, frie valg og flertallsstyre.

I den muntlige delen ser vi at skribenten ramser opp begreper som henger sammen med demokrati, i tillegg til at man gjør en vurdering av hvorvidt demokrati er bra/dårlig. I den akademiske formuleringen ser vi at man bedre forklarer demokrati

som *en styreform* som har en sammenheng med de samme begrepene. Man holder også sin personlige mening unna redegjørelsen. Det er mye mer effektivt å få leseren til å forstå *hvorfor* noe er viktig gjennom å beskrive det, enn å *si* at det er viktig uten å begrunne det.

I akademiske tekster bør man unngå å bruke upresise og personlige/subjektive fyllord (mye, mange best, liksom, osv.) - Om man skal si at det var mange, bør man si noe om hvor mange. Adjektiver som «bra» og «viktig» er subjektive, og bør unngås fordi hva som er bra eller viktig kan variere og henger ofte sammen med følelser og holdninger, ikke profesjonelle vurderinger.

Som regel kjennetegnes det akademiske språket, uansett skrivestil, av å være:

1. **Saklig** : upersonlig, objektivt (så langt det lar seg gjøre), holder seg til saken
2. **Konkret**: gi utfyllende informasjon som trengs for å besvare den gitte oppgaven
3. **Ærlig**: presentere sann informasjon og hvor den kommer i fra (kilder og referanser)

Hvordan få et sterkere akademisk språk?

1. Øve

Et kjedelig svar, men det beste tipset! Man utvikler språket gjennom å **lese** akademiske tekster, men kanskje først og fremst ved å **skrive** akademiske tekster. Husk at det er naturlig å forvente at man blir vurdert der man er i studieløpet også når det kommer til akademisk språk. Ingen skriver på linje med en fagartikkel tidlig i studieløpet. Arbeidskrav og hjemmeeksamener er tenkt som øvelse på nettopp å utvikle et sterkere akademisk språk.

2. Dele

Det kan være lærerikt både å få tilbakemeldinger på egne tekster fra andre studenter eller ressurser som akademiske skrivesentre. For å utvikle seg er det nyttig å vite både hva man gjør bra og hva som ikke er like bra. Det kan også være veldig lærerikt å gi tilbakemeldinger på andres tekst. Igjenom å se hvordan andre skriver og løser oppgaver kan man lære mye om egen skriving ved å sammenligne. Det finnes mye «taus» kunnskap om skriving som kommer fram når man deler, og gir tilbakemeldinger på akademisk skriving.